ଚିତ୍ତରମଲ୍

ବନାମ

ମେସର୍ସ ଶାହା ପାନ୍ନାଲାଲ ଚନ୍ଦୁଲାଲ

ଜାନୁଆରୀ 14,1965

(କେ. ଏନ୍. ୱାଞ୍ଚୁ, ଏମ୍. ହିଦାୟତୁଲ୍ଲା, ଜେ. ସି. ଶାହା, ଜେ. ଆର୍. ମୁଦୋଲକର ଏବଂ ଏସ୍. ଏମ୍. ସିକ୍ରି, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ]

ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଧାରା 133 (1) (a) ଏବଂ 133 (1) (b) - ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ।

ଆବେଦନକାରୀ ୧୦,୬୬୫ ଟଙ୍କାର ଡିକ୍ରି ଦାବି କରି ଉପ – ନ୍ୟାୟାଧୀଶଙ୍କ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ମାମଲା ଦାୟର କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରାପ୍ୟ ଥିବା ସମସ୍ତ ବାକି ରାଶି ଦାବି କରିଥିଲେ, ଯାହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି ଭାବରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ବିକ୍ରୟର ଆୟରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ।

ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ଡିକ୍ରି ପାରିତ କରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ବକେୟା ପରିମାଣର ହିସାବ ନିଆଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ଜଣେ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ମକଦ୍ଦମାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଡିକ୍ରିକୁ ଓଲଟାଇ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଅନୁଚ୍ଛେଦ 133 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ।

ଅନୁଚ୍ଛେଦ 136 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ କରିବାକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ ଉପରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟରେ 20,000 ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟର ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ପର୍କିତ ଏକ ଦାବି କିମ୍ବା ପ୍ରଶ୍ନ ସାମିଲ ଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 133 (1)(b) ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରୁ ଏକ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ ।

ନିର୍ଣ୍ଣିତ: ଖଣ୍ଡ (a) ଅନୁଯାୟୀ ଯାହା ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ତାହା ହେଉଛି ପ୍ରଥମ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଥିବା ବିଷୟ ବସ୍ତୁର ପରିମାଣ କିମ୍ବା ମୂଲ୍ୟ ଏବଂ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅପିଲରେ "ଏବେ ବି ବିବାଦରେ ଅଛି"; ଖଣ୍ଡ (b) ଅନୁଯାୟୀ ଏହା ହେଉଛି ସମ୍ପତ୍ତିର ପରିମାଣ କିମ୍ବା ମୂଲ୍ୟ ଯାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ରାୟରେ ଏକ ଦାବି କିମ୍ବା ପ୍ରଶ୍ନ ଜଡିତ ଯାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି । "ସମ୍ପତ୍ତି" ଶବ୍ଦଟି ସଂହିତାରେ ପରିଭାଷିତ ହୋଇନାହିଁ, କିନ୍ତୁ "ପରିମାଣ" ଶବ୍ଦଟିର ବ୍ୟବହାରକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏଥିରେ ଟଙ୍କା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ ବୋଲି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କୁହାଯାଇଛି । ଯେଉଁ ସମ୍ପତ୍ତି ବିଷୟରେ ଦାବି କିମ୍ବା ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ, ତାହା ବିବାଦର ବିଷୟ ବ୍ୟତୀତ ସମ୍ପତ୍ତି କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତି ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯଦି ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଆବେଦନରେ ବିଷୟ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଦାବି କିମ୍ବା ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଯାଏ ନାହିଁ, ଖଣ୍ଡ (a) ଲାଗୁ ହେବ । ଯଦି ଅପିଲରେ ବିବାଦର ବିଷୟବସ୍ତୁ ସହିତ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ 20,000 ଟଙ୍କାରୁ କମ୍ ନୁହେଁ ବୋଲି ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ପର୍କିତ ଏକ ଦାବି କିମ୍ବା ପ୍ରଶ୍ନ ଜଡିତ ଥାଏ, ତେବେ ଖଣ୍ଡ (b) ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ପ୍ରଥମ ଅଦାଲତରେ ଦାବି 20,000 ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ନଥିଲା, ତେଣୁ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 133 (1) (a) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିକ୍ରୟ କରାଯାଇଥିବା ମୂଳଧନର ସାମଗ୍ରୀର ମୂଲ୍ୟ ପାଇଁ ଜଣେ ପ୍ରତିନିଧିଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ୟ ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିବା ଟଙ୍କା ଦାବି ସହିତ ଜଡିତ ଏକ ରାୟରେ ବିକ୍ରୟ ହୋଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀ ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ଦାବି କିମ୍ବା ପ୍ରଶ୍ନ ସାମିଲ ଥିଲା । ତା'ଛଡ଼ା ,ଯଦିଓ ସୁଧ ସମେତ ଆବେଦନ ଉପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦାବି 20, 000, ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ଥିଲା; ଏହାକୁ ନେଇ ଏବେବି ବିବାଦ ଲାଗି ରହିଛି; ଏହି ରାୟରେ ମକଦ୍ଦମାର ବିଷୟବସ୍ତୁ ବ୍ୟତୀତ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଦାବି କିମ୍ବା ପ୍ରଶ୍ନ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନଥିଲା ।

ତେଣୁ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 133 (1) (b) ମଧ୍ୟ ଲାଗୁ ହୋଇନଥିଲା ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନପତ୍ର (ଦେୱାନୀ) ସଂଖ୍ୟା 890/1964

ଦେୱାନୀ ପ୍ରଥମ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 54/1956 ରେ ରାଜସ୍ଥାନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଡିସେମ୍ବର 16,1963 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରି ବିରୁଦ୍ଧରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିକଟରେ ଆବେଦନ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ପାଇଁ ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀ ପକ୍ଷରୁ ମୁକତ ବିହାରୀ ଲାଲ ଭାର୍ଗବ, ଜାଲିମ ସିଂହ, ମୀରତୱାଲ ଏବଂ ନୌ-ନିତ ଲାଲ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ।

ଏମ୍. ସି. ସେତଲୱାଡ ଏବଂ ଆଇ. ଏନ୍. ଶ୍ରଫ ଉତ୍ତରଦାତା ଙ୍କ ପାଇଁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ଶାହା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀ ଡିସେମ୍ବର 16,1963 ତାରିଖରେ ରାଜସ୍ଥାନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦେୱାନୀ ପ୍ରଥମ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 54/1956 ରେ ଦେଇଥିବା ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 136 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ କରିବାକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ପାଇଁ ଦୁଇଟି ଆଧାରରେ ଆବେଦନ କରିଛନ୍ତି:

(1) ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟରେ 20,000 ଟଙ୍କାରୁ କମ ନଥିବା ମୂଲ୍ୟର ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ପର୍କିତ ଏକ ଦାବି କିମ୍ବା ପ୍ରଶ୍ନ ଜଡିତ, ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 133 (1) (b) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ପ୍ରମାଣପତ୍ରକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାରେ ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ; ଏବଂ

(2) ଏହି ମାମଲା ଅନ୍ୟଥା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ କରିବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ।

ଉପସ୍ଥାପିତ ଆବେଦନ ସହିତ ଜଡିତ ମହତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଏହିପରି । ଆବେଦନକାରୀ 2 ଜୁଲାଇ, 1951 ରେ ଆଜମେରର ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀର ଅଧୀନସ୍ଥ ବିଚାରପତିଙ୍କ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ 10,665 ଟଙ୍କା ପାଇଁ ଡିକ୍ରି ଦାବି କରି ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ରୟ କରାଯାଇଥିବା 104 ଗଣ୍ଠିଲି କପା ବିକ୍ରୟ ଆୟର ଅବଶିଷ୍ଟ ହିସାବ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିଣାଯାଇଥିବା 104 ଗଣ୍ଠିଲି କପାକୁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି ଭାବରେ ୧୪ ମଇ 1948 ରେ 27,267/13/6 ଟଙ୍କାରେ ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ । ଏବଂ ହିସାବ ଖାତାର ସମାଧାନ ନକରି ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ସେହି ପରିମାଣ ପାଇଁ 11,000 ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର ଏକ ଡିମାଣ୍ଡ ଡ୍ରାଫ୍ଟ ପ୍ରଦାନ କଲେ ଯାହା ନଗଦ କରାଗଲା ଏବଂ 4ଟି ଚେକ୍ ଯାହାର ମୋଟ ମୂଲ୍ୟ 13,000 ଟଙ୍କା

ଥିଲା ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ବ୍ୟାଙ୍କରମାନଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଭାବରୁ ନଗଦ କରାଯାଇ ନଥିଲା,ଏବଂ ସେହି କାରଣରୁ ଆବେଦନକାରୀ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଠାରୁ 10,665 ଟଙ୍କା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ । 2 ଜୁଲାଇ, 1947 ରୁ 1 ଜୁଲାଇ, 1951 ମଧ୍ୟରେ ବାର୍ଷିକ 6% ହାରରେ ଅଗ୍ରହଣୀୟ ଚେକ୍ ଏବଂ ସେଥିରେ ସୁଧ ବାବଦକୁ ପରେ ତାଙ୍କୁ 4,000 ଟଙ୍କା କମ୍ ମିଳିଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ମୂଲ୍ୟର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ପାଇଁ ଏକ ଡିକ୍ରି ମଧ୍ୟ ଦାବି କରିଥିଲେ । ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି ଭାବରେ ନେଇଥିବା କମିଶନ, ଦଲାଲି ଏବଂ ଗୋଦାମ ଦେୟ ପାଇଁ କ୍ରେଡିଟ୍ ଦେବା ପରେ ଏବଂ ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବକେୟା କିମ୍ବା ବିତରଣ କରାଯାଇଥିବା ପରିମାଣ "ଜାଣିବା ସ୍ଥିତିରେ" ନଥିବାରୁ, ସେ ହିସାବ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଏକ ଡିକ୍ରି ଦାବି କଲେ । ତେଣୁ, ମକଦ୍ଦମାର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଥିଲା, ଚେକ୍ ଅଗ୍ରହଣୀୟ ଉପରେ ଉପୁଜିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର କାରଣ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା 10,665 ଟଙ୍କା ଦାବି ଏବଂ ବକାୟା ମୂଲ୍ୟ ପାଇଁ ଦାବି ଯାହା ହିସାବ ନେବା ସମୟରେ ସ୍ଥିର କରାଯାଇପାରେ ।

ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ଡିକ୍ରି ପାରିତ କରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ 104 ଟି ଗଣ୍ଠିଲିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାରବାର ପାଇଁ ବକେୟା ପରିମାଣ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ଏବଂ ହିସାବ ନେବା ପାଇଁ ଜଣେ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯିବା ଉଚିତ । ରାଜସ୍ଥାନର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ଗୃହୀତ ଡିକ୍ରିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରି ମାମଲାକୁ ଖାରଜ କରି ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ କହିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଯେଉଁ କାରବାର ବିଷୟରେ ଦାବି କରିଥିଲେ ତାହା ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଦୁଲି ଚାନ୍ଦ ନାମକ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଗଠିତ ଏକ ଅଣପଞ୍ଜିକୃତ ଫାର୍ମର ଥିଲା ଏବଂ ଫାର୍ମଟି ପଞ୍ଜିକୃତ ନ ଥିବାରୁ ମାମଲାଟି ଉପରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲଗାଯାଇଥିଲା । ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 133 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଉପରେ ବିଚାର କରାଯାଏ ଏବଂ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଥିବା ନିଷ୍କର୍ଷ ଉପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲା ଖାରଜ ହେବା ଉଚିତ । କିନ୍ତୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଓକିଲ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ସିଧାସଳଖ 20,000 ଟଙ୍କାରୁ କମ୍ ମୂଲ୍ୟର ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ପର୍କିତ ଏକ ଦାବି କିମ୍ବା ପ୍ରଶ୍ନ ସହିତ ଜଡିତ ଏବଂ ସେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 133 (1)ର ଖଣ୍ଡ (b) ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରୁ ଏକ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ । ଏହି ତର୍କକୁ ଦୁଇଟି ଉପାୟରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଛି । ପ୍ରଥମତଃ ଏହା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟରେ ଆବେଦନକାରୀ ଅଧିକାର ସହ ଜଡ଼ିତ ଏକ

ପ୍ରଶ୍ନ ରହିଛି, ଯେଉଁଥିରେ ତାଙ୍କର 104ଟି ଗଣ୍ଠିଲି କପା ରହିଛି ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ 27,000 ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ରି କରାଯାଉଛି । ଦ୍ୱିତୀୟତଃ, ଏହା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଉଛି ଯେ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଜଣେ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆୟୁକ୍ତ ରିପୋର୍ଟ କରିଥିଲେ ଯେ 14 ମଇ, 1948 ଠାରୁ ବାର୍ଷିକ 6% ହାରରେ ସୁଧ ସହିତ 12,089/14/6 ଟଙ୍କା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରାପ୍ୟ ଥିଲା ଏବଂ ଯେହେତୁ ସେହି ଆଧାରରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରାପ୍ୟ ପରିମାଣ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଡିକ୍ରି ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା 20,000 ଟଙ୍କାରୁ କମ୍ ନୁହେଁ, ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟରେ ସେହି ପରିମାଣ କିମ୍ବା ମୂଲ୍ୟର ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏକ ଦାବି ସାମିଲ ଥିଲା । ଆମ ମତରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଭୟ ଶୀର୍ଷକରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତିର କୌଣସି ସାର ନାହିଁ ।

ଏହାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଆମ ରାୟରେ ଓକିଲ ଏପରି ସ୍ୱୀକାର କରିବାରେ ଠିକ୍ ଅଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 133 (1) ର ଖଣ୍ଡ (a) ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଖୋଜିପାରିବେ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମ ଅଦାଲତରେ ଦାବି 20,000 ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ନଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଖଣ୍ଡ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସର୍ତ୍ତ ଅନୁପସ୍ଥିତ ଥିବାରୁ, ଦାବି ବଜାୟ ରଖାଯାଇପାରିଲା ନାହିଁ। ଅନୁଚ୍ଛେଦ 133 (1) (b) ର ପ୍ରୟୋଗକୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଏହା ଜରୁରୀ ଯେ ଅନ୍ୟ ସର୍ତ୍ତାବଳୀକୁ ରାୟରୁ ବାଦ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା ବାସ୍ତବ ନୁହେଁ, ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କିମ୍ବା ପରୋକ୍ଷ ଭାବରେ କିଛି ଦାବି କରିବା କିମ୍ବା ପ୍ରଶ୍ନ ସହିତ ଜଡିତ ଏକ ରାୟ ଯାହା ଏକ ପରିମାଣ କିମ୍ବା ମୂଲ୍ୟର ସମ୍ପତ୍ତି ବିଷୟରେ ତାହା 20, 000 ଟଙ୍କାରୁ କମ୍ ନୁହେଁ । ଅନୁଚ୍ଛେଦ 133 ର ଖଣ୍ଡ (a) ଏବଂ (b) ରେ ବ୍ୟବହୃତ ଭାଷାରେ ଭିନ୍ନତା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସେହି ସର୍ତ୍ତଗୁଡିକ ଉପରେ ଆଲୋକପାତ କରେ ଯାହା ଦୁଇଟି ଖଣ୍ଡର ପ୍ରୟୋଗକୁ ଆକର୍ଷିତ କରେ । ଖଣ୍ଡ (a) ଅନୁଯାୟୀ ଯାହା ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ତାହା ହେଉଛି ପ୍ରଥମ ଅଦାଲତରେ ଥିବା ଏବଂ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନରେ "ଏବେ ବି ବିବାଦରେ ଥିବା" ବିଷୟ ବସ୍ତୁର ପରିମାଣ କିମ୍ବା ମୂଲ୍ୟ: ଖଣ୍ଡ (b) ଅନୁଯାୟୀ ଏହା ହେଉଛି ସମ୍ପତ୍ତିର ପରିମାଣ କିମ୍ବା ମୂଲ୍ୟ ଯାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ଦାବି କିମ୍ବା ପ୍ରଶ୍ନ ଆବେଦନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ରାୟରେ ଜଡିତ । "ସମ୍ପତ୍ତି" ଶବ୍ଦଟି ସଂହିତାରେ ପରିଭାଷିତ ହୋଇନାହିଁ, କିନ୍ତୁ "ପରିମାଣ" ଶବ୍ଦଟିର ବ୍ୟବହାରକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏଥିରେ ଟଙ୍କା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ ବୋଲି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କୁହାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ପର୍କରେ ଦାବି କିମ୍ବା ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ, ତାହା ବିବାଦର ବିଷୟବସ୍ତୁ ସହିତ କିମ୍ବା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସମ୍ପତ୍ତି ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯଦି ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଆବେଦନରେ ବିଷୟବସ୍ତୁ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ପର୍କରେ

କୌଣସି ଦାବି କିମ୍ବା ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଯାଇ ନାହିଁ, ତେବେ ଖଣ୍ଡ (a) ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ: ଯଦି ଆବେଦନରେ ବିବାଦର ବିଷୟବସ୍ତୁ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ରାଶି କିମ୍ବା ମୂଲ୍ୟର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ନେଇ ଦାବି କିମ୍ବା ପ୍ରଶ୍ନ ଜଡ଼ିତ ଥାଏ, ତା'ହେଲେ ଏହାର ମୂଲ୍ୟ 20,000 ଟଙ୍କାରୁ କମ୍ ହୁଏ ନାହିଁ, ତେବେ ଖଣ୍ଡ (b) ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ବିବାଦର ବିଷୟ ଥିଲା ଅର୍ଥ ଦାବି କରିବା । ସେହି ଦାବିର ଏକ ଅଂଶ ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲା ଏବଂ ବାକି ଅଂଶ ହିସାବ ନେବା ଉପରେ ଦାବି କରାଯିବାର ଥିଲା । ଏହି ରାୟରେ 20,000 ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର ବିବାଦର ବିଷୟବସ୍ତୁ ବ୍ୟତୀତ ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ପର୍କିତ କୌଣସି ଦାବି କିମ୍ବା ପ୍ରଶ୍ନ ସାମିଲ ନଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ଆବେଦନରେ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିଲା ଯେ କପା ଗଣ୍ଠିଲିଗୁଡ଼ିକ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି ଭାବରେ ବିକ୍ରି କରାଯାଇଥିଲା । ଗଣ୍ଠିଲି ବିକ୍ରି କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଅଧିକାର ଉପରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନଥିଲା । ଯାହାକୁ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ଥିଲା ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ମୂଲ୍ୟକୁ ବଜାୟ ରଖିବା ଅଧିକାର । ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ପ୍ରତିନିଧି ଦ୍ୱାରା ବିକ୍ରି ହୋଇଥିବା ମୂଳ ସମ୍ପତ୍ତିର ମୂଲ୍ୟ ପାଇଁ ଜଣେ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ଠାରୁ ଦାବି କରାଯାଇଥିବା ଅର୍ଥର ଦାବି ସହିତ ଜଡିତ ଏକ ରାୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କିମ୍ବା ପରୋକ୍ଷ ଭାବରେ ବିକ୍ରି ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦାବି କିମ୍ବା ପ୍ରଶ୍ନ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ ।

କିମ୍ବା ବିକଳ୍ପ ଆଧାର ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ନାହିଁ । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ଆବେଦନ ଦ୍ୱାରା ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଡିକ୍ରିର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ଦାବି କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ରିପୋର୍ଟ ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦାବିରେ ବାର୍ଷିକ 6% ହାରରେ ସୁଧ ଯୋଡିବା ଦ୍ୱାରା, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆବେଦନ ଉପରେ ଦାବି 20, 000 ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ଏହା ଏବେବି ବିବାଦର ବିଷୟ: ଏହି ରାୟରେ ମକଦ୍ଦମାର ବିଷୟବସ୍ତୁ ବ୍ୟତୀତ କିମ୍ବା ଏହା ବ୍ୟତୀତ ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଦାବି କିମ୍ବା ପ୍ରଶ୍ନ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନୁହେଁ ।

ତେଣୁ ଆବେଦନଟି ବିଫଳ ହୋଇଛି ଏବଂ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଖାରଜ ହୋଇଛି ।

ଆବେଦନଟି ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ଅନୁବାଦିକା:
ତପସ୍ୱିନୀ ବିଶ୍ୱାଳ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ,
କଟକ ।